

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 4Obdo/73/2018
Identifikačné číslo spisu: 1114203304
Dátum vydania rozhodnutia: 27.08.2019
Meno a priezvisko: JUDr. Viera Pepelová
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2019:1114203304.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v spore žalobcu: topfin real, s. r. o., so sídlom Chorvátska 167/46, Bratislava, IČO: 43 829 341, zastúpeného Advokátskou kanceláriou JANČO A PARTNERI, s. r. o., so sídlom Štúrova 13, Bratislava, IČO: 36 367 524
proti žalovanému: UNIQA poisťovňa, a. s., so sídlom Krasovského 15, Bratislava, IČO: 00 653 501, zastúpenému PRK Partners s. r. o., so sídlom Hurbanovo námestie 3, Bratislava, IČO: 35 978 643, o zaplatenie 56 353,30 eur s prísl., vedenom na Okresnom súde Bratislava I pod sp. zn. 31Cb/21/2014, o dovolaní žalovaného proti rozsudku Krajského súdu v Bratislave, č. k. 3Cob/56/2017-293 z 21. februára 2018, takto

rozhodol:

I. Dovolanie o d m i e t a.

II. Žalobca m á voči žalovanému n á r o k na náhradu trov dovolacieho konania.

Odôvodnenie

1. Okresný súd Bratislava I (ďalej aj „súd prvej inštancie“ alebo „okresný súd“) rozsudkom, č. k. 31Cb/21/2014-221 z 30. septembra 2016 uložil žalovanému povinnosť zaplatiť žalobcovi sumu 38 000,-eur, vo zvyšnej časti žalobu zamietol a rozhodol, že žiadna zo strán sporu nemá právo na náhradu trov konania. Súd prvej inštancie vo svojom rozhodnutí uviedol, že žalobca ako poisťník a žalovaný ako poisťiteľ uzatvorili dňa 21. 09. 2011 poisťnú zmluvu č. 9260041996 (ďalej „zmluva“ alebo „poisťná zmluva“). Ako poistený bola v zmluve označená spoločnosť Tatra-leasing, s. r. o., ako držiteľ a vlastník predmetu poistenia, ktorým bolo motorové vozidlo zn. Porsche Cayene s VIN kódom:P.. Zmluva bola uzatvorená na dobu neurčitú, na poisťnú sumu 58 000,-eur, a to aj pre prípad krádeže vozidla so stanovenou spoluúčasťou poisteného vo výške 5%, min. v sume 165,-eur. Žalobca bol na základe leasingovej zmluvy č. 11110800 zo dňa 23. 09. 2011 leasingovým nájomcom predmetu poistenia. Dňa 17. 04. 2012 došlo k odcudzeniu predmetu poistenia, čo žalobca ešte v ten deň oznámil príslušnému orgánu Policajného zboru. Žalobca včas oznámil žalovanému poisťnú udalosť listom zo dňa 03. 05. 2012 a poskytol potrebnú súčinnosť. Uznesením Okresného riaditeľstva Policajného zboru v Bratislave II (ďalej len „OR PZ BA II“), ČVS: ORP-638/2-OVK-B2-2012 z 18. 06. 2014 bolo trestné stíhanie vo veci zločinu krádeže prerušené z dôvodu, že sa

nepodarilo zistiť skutočnosti oprávňujúce vykonať trestné stíhanie voči určitej osobe. Súd prvej inštancie skonštatoval, že po vykonanom dokazovaní

mal preukázané, že žalobca je v spore aktívne vecne legitimovaný, keď preukázal listom poisteného - spoločnosti Tatra-leasing, s. r. o. zo dňa 05. 08. 2016, že súhlasí s vyplatením poistného plnenia zo zmluvy spoločnosti žalobcu, nakoľko plnenie poskytovateľa z havarijného poistenia bolo vinkulované v prospech leasingovej spoločnosti len po dobu trvania leasingovej zmluvy. Leasingová zmluva zanikla ku dňu krádeže predmetu leasingu, čím zanikla

aj vinkulácia poistného plnenia, t. j. ku dňu 17. 04. 2012. Súd prvej inštancie mal ďalej

za preukázané, že dňa 17. 04. 2012 došlo k odcudzeniu motorového vozidla zn. Porsche Cayene bielej farby, VIN: P. neznámym páchatelom. Vozidlo, ktoré bolo predmetom poistenia, prešlo pri dovoze kontrolou originality, na základe čoho nemal súd pochybnosť o tom, že nebol vykonaný zásah do identifikátorov vozidla, ktorým je

aj identifikačné číslo, tzv. VIN. Z fotodokumentácie predmetu leasingu je zrejmé, že na vozidle bola v nadväznosti na výsledky kontroly originality nalepená kontrolná bezpečnostná nálepka RFID č. Z., ktorá zodpovedala v zmysle výpisu z internetovej stránky kontroly originality pridelenému motorovému vozidlu zn. Porsche Cayene, VIN: P.. Z leasingovej zmluvy uzavretej dňa 23. 09. 2011 súd zistil, že jej predmetom bolo totožné vozidlo, ktoré prešlo kontrolou i zo strany leasingovej spoločnosti, ktorá si vyhotovila fotodokumentáciu identifikátorov vozidla. Z osvedčenia o evidencii vozidla je zrejmé, že držiteľom uvedeného vozidla sa stal žalobca po pôvodnom vlastníkovi vozidla dňa 29. 09. 2011. Z uvedeného je podľa súdu prvej inštancie zjavné,

že vozidlo pristavené na kontrolu originality dňa 22. 06. 2011 je totožným vozidlom, ktoré bolo jednak predmetom leasingu leasingovej zmluvy č. 1110800 a jednak predmetom poistnej zmluvy. Žalovaný zároveň nepreukázal, že by bolo zasahované do identifikátorov vozidla, nakoľko kombinácia výrobných čísel karosérie a motora nie je v súlade s údajmi o existencii udanými výrobcou vozidla. Výrobca vozidla potvrdil, že údaje výrobných čísel karosérie a motora sú zhodné s motorovým vozidlom s VIN: P. a jedine

zo záverov znaleckého posudku ČES: PPZ-KEU-BA-EXP-2012/5788 Kriminalistického a expertízneho ústavu PZ vyplýva, že kľúče od vozidla odovzdané žalobcom nepatria k motorovému vozidlu s vyššie uvedeným VIN číslom, nakoľko k takémuto vozidlu existujú originálne registrované kľúče. Z uvedeného súd prvej inštancie uzavrel, že jedine kľúče, ktorými disponoval žalobca, neboli v súlade s údajmi udanými výrobcou vozidla, avšak takáto podmienka, resp. výluka z poskytnutia poistného plnenia sa v poistnej zmluve nenachádza.

Súd prvej inštancie konštatoval, že došlo k odcudzeniu motorového vozidla zn. Porsche Cayene, Vin: P. a z výsledkov vyšetrovania orgánov činných v trestnom konaní nie je zrejmé, kto ho odcudzil. Rovnako z rozhodnutí orgánov činných v trestnom konaní nevyplyva záver, že by identifikátory na vozidle boli pozmenené, resp. falšované. S poukazom na uvedené súd prvej inštancie mal za preukázané, že nastala skutočnosť

- odcudzenie poisteného vozidla - s ktorou je v zmysle § 797 ods. 2 Občianskeho zákonníka spojená povinnosť žalovaného, ako poistiteľa, plniť, teda nastala poistná udalosť. Na uvedené nemá vplyv ani skutočnosť, že vozidlo s rovnakými identifikačnými údajmi bolo pristavené

dňa 03. 09. 2012 v Bulharsku za účelom technickej kontroly. Uvedené len potvrdzuje,

že vozidlo nie je (a to proti vôli žalobcu) v jeho dispozičnej sfére ako vlastníka, pričom ho nadobudol v dobrej viere. Žalovaný nepreukázal, že by žalobca, resp. leasingový nájomca

malí vedomosť o pozmenených identifikátoroch vozidla alebo pozmenených kľúčoch pridelených k vozidlu. Okresný súd následne pri určení výšky škody vychádzal zo znaleckého posudku č. 38/2016 znalca Ing. Mariána Rybianskeho a stanovil poistné plnenie na sumu 38 000,-eur. Vo zvyšnej časti zaplataenia náhrady škody v sume 1 903,85 eur, t. j. úrokov z omeškania vo výške 10,50% ročne zo sumy 19 287,74 eur za obdobie od 20. 06. 2013

do 22. 12. 2013, ako i zaplataenia úrokov z omeškania vo výške 10,50% ročne zo sumy

19 287,74 eur od 23. 12. 2013 do zaplataenia, resp. výdavkov na právne zastupovanie v sume

1 728,-eur súd žalobu ako nedôvodnú zamietol, nakoľko sa žalovaný nedostal do omeškania s poskytnutím poistného plnenia. Zároveň žalobca nepreukázal, že by využil právne služby advokátskej kancelárie v dôsledku porušenia niektorej z povinností žalovaného, z predloženej faktúry nebolo zrejmé, za aké úkony boli právne služby poskytnuté, kedy, čoho sa týkali a v dôsledku čoho vznikli. Z

uvedeného dôvodu nebola preukázaná príčinná súvislosť vynaložených prostriedkov žalobcu na právne zastupovanie s akýmkoľvek konaním, prípadne nekonaním žalovaného.

2. O odvolaní žalobcu i žalovaného proti uvedenému rozhodnutiu súdu prvej inštancie rozhodol Krajský súd v Bratislave (ďalej aj „odvolací súd“ alebo „krajský súd“) rozsudkom,

č. k. 3Cob/56/2017-293 z 21. februára 2018 tak, že napadnutý rozsudok potvrdil a žiadnej

zo strán nárok na náhradu trov odvolacieho konania nepriznal. Odvolací súd vo svojom rozhodnutí uviedol, že nie je možné vyhovieť ani odvolaniu žalobcu ani žalovaného a v celom rozsahu sa stotožnil so závermi súdu prvej inštancie, ktorý v prejednávanej veci dostatočne zistil skutkový stav a následne ho správne právne posúdil v súlade s príslušnou právnou úpravou a Všeobecnými poisťovacími podmienkami UNIQA poisťovne, a. s. pre poistenie KASKO-2010 účinnými od 01. 07. 2010 (ďalej len „VPP“), záväznými v rámci posudzovaného poisťovného vzťahu medzi žalobcom a žalovaným. Odvolací súd sa vysporiadal s námietkami žalovaného týkajúcich sa výpočtu škody vzniknutej žalobcovi predmetnou poisťovnou udalosťou a v celom rozsahu sa v tomto smere stotožnil so závermi súdu prvej inštancie. Rovnako tak v plnom rozsahu odkázal na odôvodnenie rozhodnutia súdu prvej inštancie aj v otázke žalobcom uplatnených úrokov z omeškania a trov právneho zastúpenia. Skonštatoval,

že žalovaný v rámci svojho odvolania neuviedol také skutočnosti, ktoré by spochybňovali závery vyplývajúce z vykonaného dokazovania a ním tvrdené skutočnosti zároveň nijakým spôsobom nepreukázal. Zdôraznil, že odcudzené vozidlo prešlo kontrolou originality, nebolo preukázané, že by bolo zasahované do identifikátorov vozidla a bolo opatrené aj kontrolnou bezpečnostnou známku RFID. Toto isté vozidlo, u ktorého neboli preukázané žiadne zásahy do jeho identifikačných znakov, bolo predmetom tak poisťnej, ako aj leasingovej zmluvy. Vzhľadom k uvedenému potvrdil napadnuté rozhodnutie ako vecne správne.

3. Proti rozsudku odvolacieho súdu podal 20. júna 2018 dovolanie žalovaný

(ďalej aj „dovolateľ“) z dôvodov podľa § 420 písm. a/ a § 421 ods. 1 písm. a/, b/ zákona

č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok (ďalej len „Civilný sporový poriadok“ alebo

„C. s. p.“), nakoľko mal odvolací súd rozhodnúť o veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov a jeho rozhodnutie má zároveň spočívať na nesprávnom právnom posúdení veci. V dovolaní zosummarizoval priebeh sporu a vo vzťahu k prípustnosti dovolania podľa § 421 ods. 1 písm. b/ C. s. p. uviedol, že výrok rozsudku odvolacieho súdu závisel najmä od posúdenia právnej otázky, či v tomto prípade vôbec došlo k vzniku poisťnej udalosti v zmysle podmienok poisťnej zmluvy a VPP. Dovolateľ má za to, že odvolací súd sa dopustil nesprávneho právneho posúdenia otázky, keď priznal nárok na poisťné plnenie napriek tomu, že bolo preukázané,

že predmet poistenia, t. j. konkrétne motorové vozidlo odcudzené nebolo. Základným predpokladom na poskytnutie akéhokoľvek poisťného plnenia je vznik poisťnej udalosti,

a preto bol odvolací súd povinný skúmať, či došlo k vzniku poisťnej udalosti, teda či vzniknutá škodová udalosť predstavuje takú udalosť, s ktorou poisťná zmluva spája povinnosť žalovaného poskytnúť poisťné plnenie. V zmysle ustanovenia § 806 Občianskeho zákonníka má poistený nárok na poisťné plnenie, ak sa poisťná udalosť týka veci, na ktorú sa poistenie vzťahuje,

a preto bolo povinnosťou odvolacieho súdu skúmať, či sa škodová udalosť týka poisťnej veci. Súdny nesprávne právne posúdili rozhodnutie OR PZ BA II, ČVS: ORP-638/2-OVK-B2-2012 z 18. júla 2014, keď rozhodli, že došlo k poisťnej udalosti napriek tomu, že nedošlo k odcudzeniu vozidla. V zmysle uvedeného rozhodnutia je známe, kde sa vozidlo nachádza, a preto má žalobca reálnu možnosť na uplatnenie nároku na vydanie tohto vozidla, čo však žalobca bez náležitého dôvodu neurobil. Poskytnuté poisťné plnenie tak má predstavovať bezdôvodné obohatenie žalobcu. Aplikáciou záveru vo veci konajúcich súdov by preto malo dôjsť k absurdnej situácii, kedy možno žiadať poisťné plnenie len na základe tvrdenia, že došlo k odcudzeniu predmetu poistenia bez toho, aby fakticky došlo k jeho odcudzeniu. Dovolateľ

je preto presvedčený, že dovolanie proti napadnutému rozsudku je prípustné podľa § 421

ods. 1 písm. b/ C. s. p., pretože toto rozhodnutie záviselo od vyriešenia zásadnej právnej otázky, ktorá ešte nebola Najvyšším súdom Slovenskej republiky (ďalej len „najvyšší súd“) vyriešená, a to, či je daný nárok na poisťné plnenie, za predpokladu, že bolo preukázané, že nedošlo

ku krádeži predmetu poistenia špecifikovaného v poisťnej zmluve. Dovolateľ zároveň z dôvodu istoty žiada pripustiť dovolanie aj z dôvodu, že rozhodnutie odvolacieho súdu je v rozpore s rozhodnutím najvyššieho súdu, sp. zn. 4Cdo/216/2009 (R 36/2012), hoci v tomto prípade

sa samotný dovolateľ domnieva, že sa netýka skutkovo rovnakej veci. Žalovaný je presvedčený, že rozhodnutie odvolacieho súdu nemôže byť v rozpore s rozhodnutím OR PZ BA II, ktorý vo svojom rozhodnutí uvádza, že k odcudzeniu predmetného motorového vozidla nedošlo, nakoľko toto je platne registrované na vlastníka žijúceho v inej krajine. Obdobný záver o tom, že súd je v konaní viazaný vždy rozhodnutím o tom, že bol spáchaný trestný čin, pričom ale musí vychádzať aj z iných rozhodnutí vynesených v trestnom konaní a dbať na to, aby sa s nimi nedostal do rozporu, a preto nemôže nechať bez povšimnutia oslobodzujúci rozsudok, ak sa v ňom konštatuje, že skutok, z ktorého sa vyvodzuje nárok na náhradu škody, sa vôbec nestal alebo že tento skutok nespáchal žalovaný a pod., vyplýva aj z R 27/1977. Vzhľadom k uvedenému je dovolateľ presvedčený, že jeho dovolanie je prípustné podľa § 421 ods. 1

písm. a/ C. s. p., pretože rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky, pri ktorej riešení sa odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu, a to konkrétne od R 27/1977 a R 36/2012. Dovolateľ zároveň považuje dovolanie za prípustné aj podľa § 420 písm. a/ C. s. p., nakoľko odvolací súd sám posúdil otázku (či došlo k odcudzeniu vozidla), o ktorej má právomoc rozhodnúť iný orgán (OR PZ BA II) v rozpore s rozhodnutím R 27/1977 a zároveň o nej nepriamo rozhodol aj napriek tomu, že mu to ustanovenie § 194 ods. 1 C. s. p. vyslovene zakazuje.

4. K dovolaniu žalovaného sa vyjadril žalobca, ktorý uviedol, že právna otázka, tak ako bola položená žalovaným, nebola a ani nemohla byť v tomto konaní riešená (a teda od nej ani nemohlo závisieť rozhodnutie odvolacieho súdu), nakoľko vykonaným dokazovaním sa preukázalo, že predmet poistenia odcudzený bol, pričom posúdenie, či bolo alebo nebolo odcudzené poistené motorové vozidlo, predstavuje otázku skutkovú, ktorú dovolací súd nie je oprávnený riešiť. S poukazom na uvedené podľa jeho názoru nie je daná prípustnosť dovolania podľa § 421 ods. 1 písm. b/ C. s. p. Žalobcom uvedené rozhodnutie R 36/2012 rieši inú situáciu (spornosť existencie poistnej udalosti), keďže v rámci tohto konania bolo preukázané, že došlo k odcudzeniu poisteného motorového vozidla, a teda k vzniku poistnej udalosti. Žalovaným tvrdený rozpor s existujúcou judikatúrou nejestvuje, a teda nie je daný ani dôvod prípustnosti dovolania v zmysle § 421 ods. 1 písm. a/ C. s. p. Vo vzťahu k prípadnej prípustnosti podaného dovolania podľa § 420 písm. a/ C. s. p. uviedol, že súd mal možnosť prejudiciálnu otázku, ktorou bol vznik poistnej udalosti, v rámci konania o zaplatenie posúdiť sám, bez ohľadu na to, či patrí do právomoci iného orgánu verejnej moci a nemusí pritom dospieť k rovnakému záveru ako iný orgán. Vo veci konajúce súdy dospeli k záveru, že k vzniku poistnej udalosti došlo, pričom svoje rozhodnutie starostlivo odôvodnili. Nakoľko sa jedná o súkromnoprávny spor spadajúci pod úpravu § 3 C. s. p., pričom neexistuje žiaden iný orgán, ktorý by mohol meritórne rozhodnúť o uplatnenom nároku na poistné plnenie, v žiadnom prípade nemožno hovoriť o neexistencii právomoci všeobecného súdu. Z uvedeného dôvodu má žalobca za to, že dovolanie žalovaného nie je prípustné ani podľa ustanovenia § 420 písm. a/ C. s. p. a navrhol dovolaciemu súdu, aby podané dovolanie odmietol, prípadne zamietol.

5. Najvyšší súd ako súd dovolací (podľa § 35 C. s. p.) po zistení, že dovolanie podala včas strana sporu, v neprospech ktorej bolo napadnuté rozhodnutie vydané (§ 424 C. s. p), zastúpená advokátom (§ 429 ods. 1 C. s. p.), bez nariadenia pojednávania (§ 443 C. s. p.) dospel k záveru, že tento mimoriadny opravný prostriedok je potrebné odmietnuť.

6. Podľa ustanovenia § 419 C. s. p. proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa.

7. Podľa ustanovenia § 420 písm. a/ C. s. p. dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov.

8. Podľa § 431 ods. 1, 2 C. s. p., dovolanie prípustné podľa § 420 C. s. p. možno odôvodniť iba tým, že v konaní došlo k vade uvedenej v tomto ustanovení. Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie, v čom spočíva táto vada.

9. Podľa § 421 ods. 1 C. s. p., dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od

vyriešenia právnej otázky, a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu, b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne.

10. Podľa § 432 ods. 1, 2 C. s. p., dovolanie prípustné podľa § 421 možno odôvodniť iba tým, že rozhodnutie spočíva v nesprávnom právnom posúdení veci. Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie právne posúdenie veci, ktoré pokladá za nesprávne a uvedie, v čom spočíva nesprávnosť tohto právneho posúdenia.

11. Žalovaný v dovolaní namieta, že v konaní došlo k procesnej vade zmätočnosti v zmysle § 420 písm. a/ C. s. p., podľa ktorého je dovolanie prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov. Dovolateľ tvrdí, že v konaní došlo k tejto procesnej vade, pretože súdy vec prejednali a rozhodli napriek tomu, že nebola daná ich právomoc - rozhodli o otázke, či došlo k odcudzeniu predmetného motorového vozidla, napriek tomu, že im to ustanovenie § 194 ods. 1 C. s. p. vyslovene zakazuje.

12. Vo vzťahu k otázke právomoci súdu je potrebné vychádzať z ustanovenia § 3 C. s. p. a zásadným kritériom pre posúdenie právomoci súdu je samotná povaha sporu, resp. povaha právneho vzťahu, z ktorého si strana uplatňuje svoj nárok. Do právomoci súdov v civilnom sporovom konaní patrí prejednávanie a rozhodovanie súkromnoprávných sporov, medzi ktoré sa zaraďuje aj uplatnenie nároku na poistné plnenie. Zároveň je potrebné dodať, že nedostatok právomoci je neodstrániteľná podmienka konania, ktorá má za následok zastavenie konania a prípadné následné postúpenie veci orgánu, do ktorého právomoci patrí prejednať a rozhodnúť konkrétny typ sporu. Od otázky právomoci súdu konať a rozhodnúť určitý druh sporu je potrebné odlišovať právo súdu posúdiť si sám prejudiciálnu otázku podľa § 194 ods. 1, 2 C. s. p., o ktorej má právomoc rozhodovať iný orgán verejnej moci ako orgán podľa § 193 C. s. p. Prípadné nesprávne vyhodnotenie prejudiciálnej otázky, ako vyriešenie parciálnej časti konkrétneho sporu, nie je možné stotožňovať s rozhodovaním súdu o konkrétnom spore bez právomoci súdu. V konkrétnom prípade sa jedná o súkromnoprávny spor, neexistuje žiaden iný orgán, ktorý by mohol meritórne rozhodnúť o uplatnenom nároku na poistné plnenie, a preto spor patrí do právomoci všeobecných súdov a dovolanie žalovaného z tohto dôvodu nie je prípustné podľa § 420 písm. a/ C. s. p.

13. Vo vzťahu k dovolateľom namietanej prípustnosti dovolania podľa ustanovenia § 421 ods. 1 C. s. p. dovolací súd uvádza, že pre všetky tri procesné situácie, v ktorých § 421 ods. 1 C. s. p. pripúšťa dovolanie, má mimoriadny význam obsah pojmu „právna otázka“, a to, ako dovolateľ túto otázku zadefinuje a špecifikuje v dovolaní. Otázkou relevantnou z hľadiska § 421 ods. 1 C. s. p. môže byť pritom len otázka právna (teda v žiadnom prípade nie skutková otázka). Zo zákonodarcom zvolenej formulácie tohto ustanovenia vyplýva, že môže ísť tak o otázku hmotnoprávnu (ktorá sa odvíja od interpretácie napríklad Občianskeho zákonníka, Obchodného zákonníka, Zákonníka práce, Zákona o rodine a pod.), ako aj o otázku procesnoprávnu, ktorej riešenie záviselo na aplikácii a interpretácii procesných ustanovení (pozri napr. uznesenie najvyššieho súdu, sp. zn. 3Cdo/158/2017).

14. Prípustnosť dovolania podľa § 421 ods. 1 písm. a/ C. s. p. nezakladá samo tvrdenie dovolateľa, že rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky, pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu; určujúcim je až záver (zistenie) dovolacieho súdu, že k tvrdenému odklonu od ustálenej rozhodovacej praxe skutočne došlo.

15. Pri skúmaní, či je dovolanie prípustné podľa § 421 ods. 1 písm. a/ C. s. p., sa dovolací súd

zameriava na zistenie a posúdenie vzťahu medzi dovolateľom označeným existujúcim rozhodnutím dovolacieho súdu (judikátom), ktoré tvorí súčasť jeho ustálenej rozhodovacej praxe a novým prípadom. Vychádzajúc z kontextu skoršieho rozhodnutia (judikátu) a jeho skutkového vymedzenia pri tom za pomoci abstrakcie interpretuje v judikáte vyjadrené právne pravidlo (ratio). Táto činnosť dovolacieho súdu je zameraná na zistenie (prijatie záveru), či nový prípad je s ohľadom na jeho skutkový rámec v relevantných otázkach (okolnostiach) podobný alebo odlišný od skoršieho prípadu (pozri uznesenie najvyššieho súdu, sp. zn. 3Cdo/30/2018).

16. Podľa názoru žalovaného sa odvolací súd pri posudzovaní predmetu konania odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu, a to konkrétne od R 27/1977 a R 36/2012. Zo samotného dovolania žalovaného vyplýva, že sa domnieva, že rozhodnutie R 36/2012 sa netýka skutkovo rovnakej veci, avšak z dôvodu istoty žiadal pripustiť dovolanie aj z dôvodu, že napadnuté rozhodnutie je v rozpore s R 36/2012. Dovolací súd, zhodne s názorom vysloveným dovolateľom, konštatuje, že v uvedenom rozhodnutí, sp. zn. 4Cdo/216/2009, bol odlišný skutkový stav a jeho podstatou bol záver o nevyhnutnom dostatočne určitom vymedzení poistenej veci v poistnej zmluve, v spojení s konštatovaním, že v prípade poistno-právneho vzťahu príslušenstvo hlavnej veci nesleduje bez ďalšieho právny režim hlavnej veci. Dovolací súd preto konštatuje, že je neopodstatnená argumentácia žalovaného, podľa ktorej sa odvolací súd riešením, podľa jeho názoru právnej, otázky odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu vyjadrenej rozhodnutím R 36/2012.

17. Z dovolateľom uvedeného rozhodnutia R 27/1977 vyplýva, že súd musí prihliadnúť aj na oslobodzujúci rozsudok vydaný v trestnom konaní, ak sa v ňom konštatuje, že skutok, z ktorého sa vyvodzuje nárok na náhradu škody, sa vôbec nestal alebo že tento skutok nespáchal žalovaný. Dovolací súd vo vzťahu k predmetnému záveru uvádza, že dovolateľ svoje dovolanie postavil v zásade na tej skutočnosti, že z rozhodnutia OR PZ BA II, ČVS: ORP-638/2-OVK-B2-2012 z 18. júla 2014 vyplýva, že nedošlo k odcudzeniu vozidla, ktoré bolo predmetom poistenia, pričom vo veci konajúce súdy prijali v predmetnom konaní opačný záver a považovali odcudzenie poisteného vozidla za preukázané. Dovolateľ však vo svojom dovolaní neuviedol, od vyriešenia akej právnej otázky sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu reprezentovanej podľa jeho mienky práve R 27/1977. Záver o (ne)odcudzení poisteného vozidla je výsledkom zisťovania skutkového stavu a vyhodnotenia predložených dôkazov, pričom prípadné nedostatky pri vykonaní dokazovania, pri zisťovaní skutkového stavu alebo nesprávne prijaté skutkové závery zo strany konajúcich súdov nie je možné podrobiť dovolaciemu prieskumu. V tejto súvislosti dovolací súd opätovne pripomína (obdobne aj sp. zn. 3Obdo/52/2017, 3Obdo/18/2018), že nie je oprávnený preskúmať správnosť a úplnosť skutkových zistení z dôvodu, že nie je oprávnený prehodnocovať vykonané dôkazy, pretože v dovolacom konaní nemá možnosť vykonávať dokazovanie - vid' ustanovenie § 442 C. s. p. („dovolací súd je viazaný skutkovým stavom tak, ako ho zistil odvolací súd“). Dovoláním sa nemožno úspešne domáhať revízie skutkových zistení urobených súdmi prvej a druhej inštancie, ani prieskumu nimi vykonaného dokazovania. Len samotná nespokojnosť dovolateľa s ustálením skutkového stavu odvolacím súdom nemôže preto predstavovať relevantný dovolací dôvod a už vôbec ju nemožno stotožňovať s namietaným nesprávnym právnym posúdením veci (pozri aj sp. zn. 4Obdo/48/2018). Dovolateľom vymedzená otázka tak predstavuje skutkovú (a nie právnu) otázku, a preto je dovolanie v časti, v ktorej sa namieta predmetný odklon, v dôsledku toho neprípustné v zmysle § 447 písm. c/ C. s. p.

18. Žalobca zároveň v rozhodovanej veci vyvodzoval prípustnosť dovolania aj v zmysle ustanovenia § 421 ods. 1 písm. b/ C. s. p., keď odvolacie rozhodnutie malo závisieť od vyriešenia zásadnej právnej otázky, ktorá ešte nebola riešená dovolacím súdom, a to, či je daný nárok na poistné plnenie za predpokladu, že bolo preukázané, že nedošlo ku krádeži predmetu

poistenia špecifikovaného v poistnej zmluve.

19. Uvedený dôvod prípustnosti dovolania podľa § 421 ods. 1 písm. b/ C. s. p. zároveň predpokladá, že právnu otázku dovolací súd dosiaľ neriešil a je tu daná potreba, aby dovolací súd ako najvyššia súdna autorita takúto otázku (t. j. právne posúdenie veci odvolacím súdom, s ktorým dovolateľ nesúhlasí) vyriešil. Taktiež platí, že právna otázka, ktorú má dovolací súd vo svojom rozhodnutí riešiť, musí byť rozhodujúca (kľúčová) pre rozhodnutie vo veci samej. To znamená, že dovolací súd nemôže riešiť hypotetické otázky, ktoré nemajú, resp. v ďalšom konaní nemôžu mať vplyv na meritórne rozhodnutie a ani akademické otázky, ktoré nemajú vôbec súvis s rozhodovaným sporom. Pre posúdenie, či ide o právnu otázku, kľúčovú pre rozhodnutie vo veci samej, a teda aj pre posúdenie prípustnosti dovolania, nie je rozhodujúci subjektívny názor strany sporu, že daná právna otázka môže byť pre ňu rozhodujúca, ale výlučne záver súdu rozhodujúceho o jej dovolaní (pozri uznesenie najvyššieho súdu, sp. zn. 4Obdo/64/2017, 4Obdo/30/2018).

20. Vo vzťahu k dovolateľom položenej otázke a posúdení skutočnosti, či práve na jej zodpovedaní bolo postavené rozhodnutie odvolacieho súdu (teda, či ide o kľúčovú právnu otázku pre rozhodnutie daného sporu), dovolací súd považuje za potrebné uviesť, že dovolateľom predložené právne posúdenie predmetnej otázky vo svojej podstate vychádza z vyriešenia dvoch (na seba nadväzujúcich) otázok. Prvou je ustálenie si skutočnosti, či došlo ku krádeži predmetu poistenia špecifikovaného v poistnej zmluve. Až po zodpovedaní uvedenej otázky nasleduje zodpovedanie otázky, či je v konkrétnej situácii daný nárok na poistné plnenie.

21. Dovolateľ však svoju otázku postavil spôsobom, či za predpokladu, že bolo preukázané, že ku krádeži predmetu poistenia špecifikovaného v poistnej zmluve nedošlo, je daný nárok na poistné plnenie. Vo vzťahu k takto vymedzenej otázke musí dovolací súd konštatovať, že jej vyriešenie nebolo rozhodujúce pre právne posúdenie veci. Tým bolo práve zistenie ako výsledok ustálenia skutkového stavu, či došlo alebo nedošlo k odcudzeniu motorového vozidla, ktoré bolo predmetom poistenia. Ako už bolo uvedené (bod 17), dovolací súd nie je oprávnenýprehodnocovať procesne náležitým spôsobom zistený a ustálený skutkový stav vo veci konajúcimi súdmi a zaoberať sa skutkovými otázkami. Súdny v predmetnej veci konštatovali, že došlo k odcudzeniu motorového vozidla, ktoré bolo predmetom poistenia a svoj záver dostatočne zdôvodnili. Dovolateľom nastolená otázka tak nezodpovedá skutkovému stavu zistenému konajúcimi súdmi a nespĺňa kritérium právnej otázky uvedenej vyššie (viď bod 13), zameranej na interpretáciu konkrétneho právneho predpisu (prípadne jeho konkrétneho ustanovenia), ale predstavuje otázku, ktorá sa týka skutkových záverov súdov nižšej inštancie a vlastného chápania skutkových zistení dovolateľom. V posudzovanej veci tak predstavuje výlučne akademickú otázku nesúvisiacu s rozhodovaným sporom, čo má za následok neprípustnosť podaného dovolania v tejto časti.

22. Z dôvodov uvedených v bodoch 12, 16-17 a 21 dospel dovolací súd k záveru, že dovolanie smeruje proti rozhodnutiu, proti ktorému nie je prípustné, a preto dovolanie žalovaného odmietol podľa ustanovenia § 447 písm. c/ C. s. p.

23. Rozhodnutie o nároku na náhradu trov dovolacieho konania najvyšší súd neodôvodňuje (§ 451 ods. 3 druhá veta C. s. p.).

24. Toto rozhodnutie prijal senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.